

Դանիել Վարուժան

Տափան

Տափա՛ն, տափնե, կոշտերն հարթե,
Թաղե ցաներն հողին մեջ.
Ցորենն՝ ոսկի, սերմն հակինթ է՝
Երբ միանա հողին գեջ:

Տափա՛ն, թները տարածե,
Գրկե արտերը հուրթի.
Հերկն աննրվաճ ալիք մըն է՝
Չոր կ'անդորրես դուն հեշտին:

Տափա՛ն, տափնե, կոշտերն հարթե,
Փակե բերանն ակոսին՝
Ուր ամեն մեկ ցորեն սաթ է.
Թող սարյակներ չը տանին:

Տափնեց տափանն, հարթեց կոշտեր,
Հրդկեց անդերը անհուն...
Այժմ հողին տակ կ'ուռին հունտեր՝
Ինչպես ծիծերն ուլերուն: